

Kalandozás a Pilis környékén – 2015. 04. 25.

Április 25-én verőfénybe napsütésben indult csoportunk a Budapestről a Festői Dunakanyar irányában. Útunk közben a busz keresztülhaladt a Pilis hegyei között és a hegység tavaszi arcában gyönyörködhetek utasaink.

Első megállóhelyünk a Dömösi prépostság volt. A prépostságot és káptalant a 12. század elején Könyves Kálmán öccse, Álmos herceg alapította. Az épületegyüttes a török háborúk idején pusztult el, romjait a 18. században széthordták. A Képes Krónika szerint 1063-ban itt omlott össze az uralkodó alatt saját trónja, mely olyan sérüléseket okozott, hogy a király nemsokára belehalt a sérüléseibe. A prépostsági romokat a Nemzeti Park hivatalos szakvezetőjével tekintettük meg.

Utunk következő állomása a Visegrádi fellegrvár volt. A meredek hegymászás helyett a csoportunkat a busz egész a vár lábáig vitte fel. A visegrádi kettős várrendszert 1250-1260 körül építette IV. Béla király. A vár a hegycsúcsot övező erődítésfalakból, két toronyból és egy lakópalotából állt. A későbbi korokban a fővárost ide helyező Károly Róbert király bővítette a várat, s itt került sor az 1335-ös híres királytalálkozóra is. A várat Luxemburgi Zsigmond idején tovább korszerűsítették. A várban 2 órát töltöttünk el.

Utunk következő állomása Dobogókő volt, ahol a csoport először megtekintette a turista kiállításnak berendezett régi túristaházat. Prokop Géza erdész telkén 1897-ben épült a Pfinn József által tervezett kétszobás, 10-14 személy befogadására alkalmas faház, amelyet 1898. június 5-én avattak fel. A túristaházat az egyesület elnökéről, báró Eötvös Lorándról nevezték el. A túristaház után a csoport kis séta keretében elsétált a Dobogókő kilátópontra, ahol remek kilátás nyílik a Dunakanyar festői ormaira. A kilátópontra csoportunk megkóstolta a Dobogókőn megkóstolható gasztronómiai különlegességeket.

A kirándulás utolsó állomása Zsámbék volt, ahol először a Szent Vendel-házat tekintettük meg. A ház jelenleg sváb tájház, szobáiban a festett vagy éppen különleges technikával készült bútorok a sváb népművészetet és a régi zsámbéki életet, jelképvilágot idézik.

A ház megtekintése után a csoportunk a világhírű lámpamúzeumot kereste fel. Az 1960-as években Borus Ferenc palackozott italok gyűjteményéből rendezett be saját borospincéjében egy "Bormúzeumot". Ide keresve megfelelő világítási eszközöket, került kapcsolatba a lámpákkal. Annyira megtetszettek neki a szebbnél-szebb darabok, hogy észrevétlenül is a gyűjtőjükké vált.

Utunk utolsó állomása és megállóhelye a festői szépségű Zsámbéki romtemplom volt. A későromán/koragótikus bazilikát a premontrei szerzetesek építették az 1200-as évek közepe táján. Az 1773-as földrengés félig lerombolta, azóta nem építették újjá.

A romtemplom önmagában is impozáns látvány a Zsámbéki mmedence szélén egy magaslaton, de a környékbeli telkeken előkerült kövek számára az egykori szerzetesi ebédlőben kialakított kőtárban igen szép faragott kövek kerültek kiállításra.

A romtemplom után utunkat befejezve egy élményekkel dús nap után tértünk vissza Budapestre.